

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXXIII Paulus igit[ur], ut illic acta tradunt, assumptu[m] secu[m]
Timotheum propter Iudaeos circumcidit ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECVNDVS

Acto. 16 positæ, quæadmodû in actis, 9. cap. tradit, atq; itæ p prophe-
Manus bis Ti ritæ & doctores, qñ iussu spûs in apostolatû segregabat. Sic pa-
mo: heo im: riter & Timotheo manus bis erât impositæ, semel ut cõmuni-
positæ sunt. ter fieri solet, post baptisma susceptû, de qua manuû impositi-
 one ei facta scriptura nihil meminit. Et denuo, quû ordinaret
 epûs, de q̄ iã Paulus apte scribit. Nã pspicuû est ex uerborum
 ipsoꝝ circumstantia donû illud de quo loquit Paulus erudien-
 dæ plæbis causa Timotheo fuisse datû. Præmisit em̄ Paulus,
 donec uenero attēde lectioni, exhortationi, & doctrinæ. Quã
 obrẽ & palã est fuisse datû, quû ordinaret episcopus.

XXXII

**Timothe⁹ nō
legit a Paulo
baptizatus**

¶ Adde q̄ nusq̄ ex scripturis Lutherus ostēdit Timotheû
 a Paulo fuisse baptizatû. Circūcisum utiq; nō negam⁹ a Pau-
 lo fuisse, quæadmodû in actis ca. 16. tradit. At baptizat⁹ a Pau-
 lo nusq̄ legit in scripturis. Q; si p̄ter scripturas Luther⁹ uelit
 quicq̄ testimoniū producere, nō est æquû ut id ei suffraget, cū
 is aduersum se nihil p̄ter scripturas dignet admittere. Cæterû
 neq; Paulus nisi q̄ rarissime baptizauit, quæadmodû & ipse de
 seipso testat. 1. ad Corin. 1. dicēs. Nō misit me Chrûs ut bap-
 tizarẽ, sed ut euangelizarẽ. Ad hæc in actis ca. 16. tradit, q̄ po-
 steaq̄ a Barnaba Paulus fuisset separatus, is Timotheû apud
 Lystrã repperisset, matre ch̄iana, prognatû, & iã discipulum
 factû. Quo satis enitet eû ante fuisse baptizatum.

XXXIII

Acto. 16

I. Timo. 1

I. Timo. 3

**Timothe⁹ fu-
iteps ordina-
tus cū potesta-
te consecran-
di altos.**

¶ Paulus igit, ut illic a sta tradunt, assumptû secû Timothe-
 um propter ludæos circumcidit, & eodem ceu ministro, non
 paucos dies, utebat, ut experiret quid esset in homine. Nã &
 hoc ipsum seruare uoluit, quod & alijs mandauit obseruandû
 Iussit em̄ eidẽ Timotheo iã ep̄o factõ, ne cito manus cuiq̄ im-
 poneret. Id q̄d haud dubie pro ordinãdis, & nō pro baptizan-
 dis, fieri iussit, quû credētes euestigio baptizari solebant. Sed
 & pro diaconis p̄cepit eidẽ, quaten⁹ probarent primû, ac sub
 inde ministrarēt. Paul⁹ ergo Timotheû aliq̄ diu ceu ministrû
 habuit secû, nimirû ut periculû eius faceret. Postea uero quû
 esset probatus, manuû suarū impositione cõstituit ep̄m, & ec-
 clesiæ p̄fecit, eundẽq; potestate donauit alios ita cõsecrandi.
 Nã priori ep̄la ca. 5. uetuit ne cuiq̄ ipse temere manus impo-
 neret. Neq; dissimiliter idẽ ipse Paulus Titum ep̄m cõstituit,

Cretensibusq; præfecit cui & autoritatē dedit alios itē consecrādi, q̄s idoneos eo munere iudicavit. Huius (inquit) rei grā reliquit te in Cræta, ut q̄ desunt pergas corrigere, & cōstituas oppidatim presbyteros, sicut ego tibi ordinā. Neq; dubiū est quin simili manū impositione, tā ipse Titum, q̄ Titus alios consecravit. Ad quē modū & Paulus ipse pariter ac Barnabas fuerant in apostolatū segregati, ut in actis ca. 13. traditur. Nā prophetæ simul & doctores, qui tū erāt Antiochiæ, quū a spū mandatū accepissent, ieiunabant, & precabant, manusq; demū illis imposuerunt, atq; ita tradiderunt gratiæ dei. Ecce quot cæremonijs usi fuerant in illoꝝ ordinatione. Ad eundē modum & ipi, nempe Paulus & Barnabas, quū presbyteros ordinarent, ieiunijs item & precationibus atq; manū impositione sunt usi, quēadmodū in actis cap. 14. legitur, uti superius memorauimus. *χεροτωνιαυτες*, hoc est, quū manibus creassent illis, nēpe discipulis, de quibus proxime locutus est, presbyteros p̄ singulas ecclias, precatiq; essent cū ieiunijs cōmendauerūt eos dño. Et q̄ illud uerbū *χεροτωνιαυτες* ab authoribus Græcis populo magistratus eligere. Nā ita solebat populus manū eleuatione magistratus eligere. Istud tñ hoc loco non est ad sensum Lucae. Neq; em̄ de poplo iā hoc scriptū est, sed de ipis apostolis, nimis q̄ hi manibus nō quidē eleuatis, uti populus consuevit, sed impositis creabāt presbyteros, hoc ē manū impositione constituerunt, & eosdem populo præfecerunt. Hieronymus igif super Esaiā ca. 58. dicit p̄ *χεροτωνιαυτες* intelligi clericorum ordinationem, quæ non solū ad imprecationē uocis, sed ad manus impositionem impletur.

¶ Et quanq̄ de diaconis pariter traditū sit, q̄ & ipi manū impositionibus ordinabant, & proinde gratiam aliquam consequentur, secuti sint, non est dubium tamen, quin ut hi gradus diuersi fuerint, ita & diuersæ functionis cooperatricem gratiam accepissent. Imposuerunt quidem & his apostoli manus, quatenus gratiam functionibus suis congruam acciperent, quemadmodū in actis ca. 6. refert. Iusserūt em̄ duodecim, ut ceteri fratres circūspicerēt ex seipsis uiros septē spectatæ fidei, quibus ipsi munus istud delegarēt. Illud negocij fratribus iniūctū fuit,

Tit. I.

Cæremoniæ
in ordinationibus
obseruateMagistratus
electio.

Hieronymus.

XXXIII

Diaconi quæ
gratiam consequentur.Manus imponantur
diaconis